

عنوان مقاله:

خاص گرایبی فرهنگی ضرورت آموزش معماری در بومهای بیابانی

محل انتشار:

همایش ملی بوم های بیابانی، گردشگری و هنرهای محیطی (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

زینب طالبی ریزی - دکتری معماری / شهرسازی

خلاصه مقاله:

فرایند جهانی شدن از طریق آفرینش مفاهیم جدید برای فضا و زمان بطور چشمگیر مرزها را درنوردیده است جامعه ما نیز از تاثیر این جریانات برکنار نبوده است و عام گرایبی فرهنگی و تبعات آن برحوزه های گوناگون مرتبط با فرهنگ و فضای جامعه از جمله شیوه زیست طراحی معماری آموزش و ... با انطباق انعطاف و تعدیل در برابر اطلاعات افکار ارزشها و دیدگاه های جدید موجب فروریختن مرزهای مکانی و از بین رفتن فضای خلوت فرهنگ ایرانی شده است پهنه های بیابانی با دربرگرفتن بخشهای وسیعی از کشور و محدودیت های اقلیمی فراوان در فرایند عام گرایبی در معماری واجد ناپایداری در ابعاد مختلف شده اند خاص گرایبی فرهنگی به عنوان ابزاری برای بازسازی فرهنگی خویشتن و پردازش هویت و معنا در دهه های اخیر مورد توجه قرار گرفته است ارتباط دوباره با مکان و مقابله با ناجایی در یک حوزه جغرافیایی خاص از مهمترین راه کارهای احیا هویت و بازسازی آن در حوزه معماری خواهد بود خاص گرایبی فرهنگی معماری در ابعاد کالبدی فنی عملکردی و ... قابل پیگیری است اما ثمربخشی این اقدام در حوزه آموزش و ارتاب طآن با مقوله مکان به ویژه با مفهوم بوم به ویژه در بومهای بیابانی موضوع تحقیق پیش رو است که با روش کتابخانه ای و تحلیل محتوایی منابع ارایه شده است.

کلمات کلیدی:

جهانی شدن، خاص گرایبی فرهنگی، فرهنگ، بوم بیابانی، آموزش معماری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/168004>

